

Hvad angaar Forholdene udenfor Stor-københavn, er Uoverensstemmelserne jo større, men det er ikke des mindre mit Haab, at man ogsaa for saa vidt maa kunne naa til en Overenskomst. Jeg mener, at de konservative Forslag er vel egnede til at danne Grundlaget for en saadan Overenskomst.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig. Jeg tror, jeg gør bedst i at vente hermed til Forhandlingerne i det Udvalg, som vil blive nedsat. Paa dette Trin af Sagen skal jeg derfor indskrænke mig til i Almindelighed at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Aubeck: Da jeg under Behandlingen af Lovforslaget om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret talte fra denne Talerstol, udtalte jeg min Paaskønnelse til saavel det konservative Parti som til Venstre af den venlige Tone, der gik gennem deres Udtalelser om det Boliglovforslag, som ogsaa det Lovforslag i Virkeligheden var, men samtidig udtalte jeg Haabet om, at vi maatte finde den samme velvillige Holdning, hvis vi paa ny skulde komme til at beskæftige os med den egentlige Boliglovgivning. Jeg anede i det Øjeblik ikke, at vi saa hurtigt skulde komme til at beskæftige os med denne Sag igen, og mindst af alt anede jeg, at Forslaget skulde møde os her paa Rigsdagen paa den Maade, hvorpaa det kom til os, som et Forslag udarbejdet af og paa en enkelt Stemme nær enstemmigt vedtaget af Københavns Kommunalbestyrelse, et Forslag derfor, som man maatte antage havde større Betingelser, end de fleste andre Forslag har, for at kunne faa en nogenlunde smertefri Gang her paa Christiansborg. Nu hørte vi ganske vist af den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget, at foruden det ene Medlem, der, som den ærede socialdemokratiske Ordfører gjorde opmærksom paa, stemte imod, var ogsaa Venstres Medlem af Københavns Borgerrepræsentation imod Forslaget, denne enlige Svale, som dér har det utaknemmelige Hverv at hævde Venstres noget besynderlige Opfattelse: at en abnorm Krigstids abnorme Eftervirkninger bedst afbødes ved, at man ingenting foretager sig, en Opfattelse, som i nogen Maade forklarer, at et meget anset Medlem af dette Parti under Behandlingen af en anden Sag i Folketinget krævede uhindret Adgang for Kvaksalvere og kloge Koner til at praktisere. Denne enlige Svale i Borgerrepræsentationen, Dr. med. Rubow, var, sagde Hr. Kragh, fraværende, da Beslutningen om Indførelse af en Boligret blev taget i Københavns Kommunal-

bestyrelse, og ved første givne Lejlighed protesterede han offentligt imod den. Venstre var altsaa ikke med, men dette til Trods skulde man alligevel tro, at Vejen maatte ligge lys og aaben for Regeringens Forslag om Boligforholdene — et Forslag, der var udarbejdet i saa nøje Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsens Forslag om en Boligret, at den højtærede Minister i denne Forbindelse med en vis Haan ligefrem er blevet kaldt for Ekspeditionssekretær, tror jeg det var —, da det paa Forhaand maatte antages, at det konservative Folkeparti her paa Rigsdagen ikke vilde gaa imod, hvad Partiets Repræsentanter i Københavns Borgerrepræsentation ikke blot havde accepteret, men selv havde taget Initiativet til, ja, vel endogsaa udarbejdet fra Begyndelsen af. Men disse Forhaabninger er jo blevet skuffet. Det ærede Medlem af dette Ting Hr. Piper udtalte sit: Jeg kan ikke lide dette Forslag, og det viste sig ensbetydende med, at Partiet heller ikke kunde lide det.

De overmaade langstrakte og i høj Grad besværlige Forhandlinger i Folketinget er jo nu resulteret i det foreliggende Lovforslag, som maaske nok kan siges at være nogenlunde tilfredsstillende for Hovedstaden og de omliggende Kommuner, men som desværre i tilsvarende Grad er utilstrækkeligt for de Kommuner i det øvrige Land, hvor Boligvanskelighederne saa sandelig ikke er mindre end her, men tværtimod enkelte Steder ikke saa lidt større — dette gælder f. Eks. Odense og Aarhus og maaske endnu flere Byer. Det staar mig ikke ganske klart, hvad det konservative Folkeparti sigter til, naar det i Betænkningen siger, at man maa anse Forholdene i Provinserne for „saa meget forbedrede, at man nu udover Aagerbestemmelsen kan nøjes med at give Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, hvor Restriktioner endnu bestaar, Ret til at fastlægge den bestaaende Leje for de to førstkommande Aar og til at hindre Tilflytning fra andre Kommuner.“ Den eneste Forbedring, der kunde være Tale om, maatte da være den, at det private Boligbyggeri havde taget Fart, og at der derved var fremskaffet det fornødne Antal nye Lejligheder, saaledes at det normale Forhold mellem Tilbud og Efterspørgsel paa dette Omraade atter var etableret. Men jeg spørger: Er det da Tilfældet? Ja, Partiet Venstre drister sig virkelig til at paastaa, at det er Tilfældet. Partiet Venstre siger udtrykkelig i Betænkningen: „De senere Aars Lovgivning til gradvis Afvikling af Restriktionerne paa Boligomraadet har i betydelig Grad